

Tereza Kostková: Volnот a p

■ Domluvit si s Terezou Kostkovou termín rozhovoru trvalo přes čtyři měsíce. Patří totiž k neobsazovanějším herečkám, natáčí seriály, moderuje a vystupuje v několika pražských divadlech. Nakonec urvala chvílkou pro Naši Prahu v kavárně proti Divadlu v Rytiřské.

Ptali se Libor Kalman a Oskar Kuptík

Nemáte pevnou scénu, kde vás tedy kromě tv můžeme vidět? Už jsem mnoho let na volné noze a ta volnost a pestrost mi vyhovují. Takže v Divadle v Rytiřské hrájeme třetím rokem s Alešem Hámou ve hře „Frantie a Johny“ a s ní objíždíme i republiku. V loni jsme nastudovali zase v jiném obsazení francouzskou komedii Úhlavní přítelé. V divadle Palace vystupuji v muzikálu „Miluji tě, ale...“, což je neuvěřitelně pestrá hudební i herecká revue. V Divadle Broadway hraji v nejnovejším muzikálu „Mýdlový princ“ a kouzelné divadelko Viola na Národní třídě je už 11 let také mým dalším divadelním skoro domovem.

Vedli vás rodiče k herecké profesi?

Rodiče nechtěli, abych se stala herečkou. Rozmlouvali mi to, čemuž dneska rozumím a stavím se k tomu úplně stejně. Nakonec jsme zvolili střední pedagogickou školu, obor učitelství v mateřské škole. Bavilo mě to, ale můj dětský sen o herečce to prostě jenom na chvíli odsunulo. Zamířila jsem po maturitě na Vyšší odbornou školu hereckou v Michli. Sešli jsme se tam s Klárou Doležalovou nebo Alešem Cibulkou. Učila nás mj. i Eliška Balzerová.

A vaše první role?

To bylo daleko dřív. V Národním divadle potřebovali do představení Fidlovačka

SNELOU Boudovou ve hře Úhlavní přítelé Foto: Lenka Hatašová

dětskou průvodkyni slepého houslisty Mareše, který zpívá „Kde domov můj“. Bylo mi deset let a v celé hře jsem měla asi čtyři věty, ale byla jsem šťastná. Hra se pak udržela na repertoáru další čtyři roky. Jednou jedinkrát, a to v den svých 80. narozenin, hrál roli slepého houslisty František Filipovský. Na okamžik, kdy jsme stáli na jevišti a drželi jsme se za ruce, se nedá zapomenout.

Kde leží Praha vašeho děství? S kamarády jsme si hráli v místě, kde je dnes park Lannova, tedy u Husákovy ticha, jak se tehdy říkalo Těšnovskému tunelu. To místo bylo tehdy zarostlé zelení, my lezli po stromech, měli jsme tam i betonový bunkr. Dozor nad námi dělala socha Klementa Gottwalda, před kterou kluci hrávali fotbal a my holky házenou nebo vybíjenou a choďeli jsme tam skákat gumu. Jeho nohy nám sloužily jako

změnili jako například v okolí Staroměstského náměstí.

Potkáváte se s rodiči nejen při návštěvách, ale i na jevišti? S maminkou teď hraju v Divadle Viola v představení „Hodně smíchu a pár slz“. S tátou jsme se potkali v Divadle pod Palmovkou ve hře „Svatá Jana“, kde jsem hrála titulní postavu Johanky z Arku a on představoval inkvizitora, který rozhodne o mém upálení.

Máte nějakou vysněnou roli, kterou byste si ráda zahrála? Vyloženě vysněnou roli nemám. Navíc vysnít si roli je nesmysl. Člověk je pak zbytečně zklaštaný. Ráda dělám s dobrými herci, dobrými režiséry a dobrými texty. Ted je pro mě důležitá role Frankie, se kterou jsem se vyloženě věkově a obsahově potkala. Minula už mě role Shakespeareovy Julie, ale paradoxně mě díky ní přijali před 16 lety do Divadla pod Palmovkou. Při konkursu jsem předváděla scénu s monologem, kdy Julie vypije lahvičku s jedem.

Na podzim se chystá další ročník StarDance, budete ho opět moderovat nebo budete i tancovat?

Pokud budeme s Markem Ebenem přizváni jako moderátoři, tak pevně doufám, že bude me i tančit. Pro mě by to bylo ideální spojení, být průvodci

**Dozor nám dělal
Klement Gottwald
– byla to výborná prolézačka**

Vyrůstala jste s rodiči v centru města, jak na to vzpomínáte?

Děství a dospívání jsem prožila mezi Národní třídou a Petřským náměstím. Navíc jsem křtěná Vltavou, narodila jsem se v dnes už neexistující porodnice na Štvanici. Vnímám tuto oblast jako malé město, které jsem dokonale znala. Támhle byla pekárna, tady samoobsluha, sem jsme chodili do kadeřnictví. Rodiče tam žijí dodnes a pravidelně je navštěvujeme a já do svých 32 let bydlela kousek od Národní třídy. Až teď s rodinou bydlíme na Harfě.

prolézačka. Na delší výlety jsme vyráželi na Letnou přes tehdejší most Jana Švermy.

Jak tu vaši dětskou Prahu vidíte ted? Dneska je to luxus. Park chrání plot, přibyla veřejné toalety. Žádná temná kroviska nebo betonový bunkr. Místo Gottwalda nejmodernější hřiště s prolézačkami pro všechny věkové kategorie. Se synem Toníkem tam často zajdeme, když jdeme za babičkou a za dědou. V domě, kde bydlí, potkávám sousedy, kteří si pamatuji z děství, stejně jako jejich už dospělé děti. Obyvatelé se tam tolík ne-

Další rozhovory máme i na Facebooku

[rozhovor](#)

estrost mi prostě vyhovují

a zároveň si spolu zatančit. Dva ročníky nám to bylo umožněno, za což jsem byla strašně šťastná, protože tanec miluji.

Váš manžel Petr Kracík je také z branže, potkáváte se jako herečka a on jako režisér, a nebo je to s ním hodně těžké?
Pracujeme spolu velmi rádi. A myslím, že těžké to má on se mnou. Jsem logik po tátovi, náročná a aktivní (potutelně se usmívá), takže se ptám a vyžaduji odpovědi. Ale máme velmi blízké divadelní cítění. A především se domnívám, že patří k naší režisérské špičce.

V Divadle v Rytířské už tři roky hrajete s Alešem Hámoú hru Frankie a Johnny. Oběma vám role sedly, jak dlouho se taková role dá hrát, aniž by vám nezváděla. Vyvedl vás někdy Aleš Háma z míry či naopak? Dobrě napsaná hra a dobrá inscenace s tak skvělým kolegou, jakým Aleš je, nevezšed-

PŘI ZKOUŠCE HRY Frankie a Johnny. Vedle Terezy Kostkové režisér Petr Kracík

Foto: Divadlo v Rytířské

ní nikdy. Vždycky mám pocit, že to hraju poprvé v životě. A pořád objevuji nové možnosti. Navíc Aleš vyvádí z míry, kdykoli k tomu má příležitost. Jenže já se nedám a občas hrozí, že stvoříme úplně novou inscenaci :-))).

Jak vám sedla role ve francouzské komedii Úhlavní přátele? Bavíte se i vy herci stejně jako diváci, kterých

v Paříži přišlo na tuto hru už přes milion?

Bavíme se všichni ohromně, máme z toho radost, stejně jako autorka Carole Greep, která nás loni navštívila.

Chystáte v Divadle v Rytířské něco dalšího?

Myslím, že všichni máme chuť k další spolupráci, tak ono se to nějak časem poskládá a věřím, že opět správně :-).

profil

Tereza Kostková (* 1976)

Herečka a moderátorka, dcera herců Petra Kostky a Carmen Mayerové. S manželem, divadelním režisérem Petrem Kracíkem vychovávají sedmiletého syna Toníka. Kromě herectví a návyklosti k cyklistice, běhu a k vodáctví (seriál Proč bychom se netopili) ráda fotografuje (analog i digitálně) a zajímá ji výtvarné umění. O návyklosti k vínu se přes pozoruhodnou účast v seriálu Vinaři nezmíňuje.

Mluví a čte velmi dobře francouzsky, za což mohou její babička Španělka a dědeček Němec, kteří našli společnou řeč ve francouzštině. Nebojí se studené vody, ale otužileckým akcím se vyhýbá. Například účast na novoroční plavbě by přijala, jen když by to „opravdu hodně“! pomohlo charitě. Kromě toho všechno už od dětství praktikovala: klavír, balet, rytmiku, flétnu a step. Pozor: je vybavena úsměvem, který odzbrojuje.